

VAN ALLERHEILIGEN TOT SINT JUTTEMIS. Achtergronden van onze feestdagen; door Inez van Eijk. Kosmos/Z&K, Utrecht/Antwerpen, 1993. 110 blz., f 16,90. ISBN 90-215-2042-7.
... EN DAAROM WORDT DIT VANDAAG NOG GEVIERD. Joodse en christelijke feestdagen; door Floor Maeijer. Gooi & Sticht, Baarn, 1993. 96 blz., f 21,00. ISBN 90-304-0705-0.

Gezien de titel van *Van Allerheiligen tot Sint Juttemis* zou je verwachten dat de kalender in dit boekje op 1 november (Allerheiligen) begint en nooit (Sint Juttemis) eindigt. Dat is echter maar ten dele waar: het boekje start met Nieuwjaar en eindigt op 31 december (Sint Sylvester, oudjaar). Het ongedateerde Sint Juttemis is het echte einde van het boekje. Wie wil weten hoe het ook weer precies zat met de Blasiuszegen (3 februari), de Sint Vitus-dans (15 juni) of de Bavo-mis (1 oktober), kan in dit boekje terecht. Maar ook voor bijvoorbeeld moeder- en vaderdag, 1 april, bevrijdingsdag, schrikkeljaar, de paashaas of Valentijnsdag, om maar eens wat alternatieven te noemen. Het achterin opgenomen register geeft een snel overzicht van de zoekmogelijkheden. Naar joodse feestdagen zal men tevergeefs zoeken: volgens de auteur leven deze "zeer sterk in de joodse gemeenschap, maar zijn in het maatschappelijk leven in Nederland te weinig manifest in bijvoorbeeld vrije dagen, gezegdes of andere verwijzingen." Een persoonlijke keuze, die overigens wel te denken geeft. Datzelfde geldt overigens ook voor het ontbreken van islamitische feestdagen. Wat mij betreft hadden de feest- en gedenkdagen van laatstgenoemde tradities zeker een plaatsje in het boek moeten krijgen, in plaats van het grote aantal weerspreuken en gezegden.

In de literatuuropgave zal men eveneens tevergeefs zoeken naar het vier-delige standaardwerk *Met de heiligen het jaar rond*: weliswaar al lang niet meer verkrijgbaar, maar dat geldt voor meer boeken die in de lijst wél worden genoemd. Ook het prachtige boek van An Kessler, *De feesten van het jaar*, is helaas niet opgenomen. Jammer.

De achterflap vermeldt dat dit boekje "weliswaar geen antwoord geeft op alle levensvragen, maar wat de kalender betreft kom je er een heel eind mee." Nooit geweten dat het aanroepen van de heilige Apollonia (9 februari) bij kiespijn en andere kwalen in het hoofd, of dat het antwoord op de vraag waarom Sint Medardus (8 juni) de patroon is van de paraplu makers, tot de levensvragen gerekend moeten worden. Het zal wel tot Sint Juttemis duren eer ik dat begrijp.

Veel rijker en diepgravender is het boekje van Floor Maeijer, dat ontstaan is uit bewerking van een aantal artikelen in *Handreiking vrijwilligers in het pastoraat*. De auteur beschrijft in dit boek de belangrijkste christelijke feesten vanuit hun joodse achtergrond: christelijke feesten die stevige wortels hebben in de joodse traditie. Het gemis waarvan sprake was in het boekje van Van Eijk, wordt door Maeijer dus ruimschoots goedge maakt. Tegenover het beschrijvende en informatieve karakter van het eerste boekje, staat de meer narratieve en exegetische stijl van Maeijer.

In ... *En daarom wordt dit nog vandaag gevierd* komen achtereenvolgens aan de orde: Sabbat en zondag, Pasen, Loofhuttenfeest, Vreugde der Wet, Hemelvaart, Wekenfeest/Pinksteren, Nieuwjaar en Grote Verzoendag, Kerstmis. Het boek eindigt met twee verrassend geschreven hoofdstukken over Mariafeesten en Poeriem. Een boek om in één adem uit te lezen en later nog eens terug te nemen bij de beschreven feesten door het jaar heen.